

Vem är det som bär ansvaret för våldet på gatorna?

Nu i.o.m. EU-ordförandeskapet har regering och ordningsmakten upptäckt att Sverige inte går fritt från hot om våld och störningar av mötesfriheten. Det är t.o.m. en realistisk risk nu när det bara är en halv månad kvar till dess att svenska staten ska administrera den nya statsbildningsordningen. TT refererar från en intervju med Säpochefen Jan Danielsson den 12/12 där det framgår att "antikapitalister och globaliseringsmotståndare" och deras demonstrationer "har ibland urartat till våldsamma upplopp".

Vi s.k. anti- och motståndare som kämpar FÖR ett hållbart familjejordbruk istället för den industridrift, vilken sprider sig även till våra landsändar, miljöaktivister, kyrkan med jubel 2000, ungdommar för solidarisk fördelning av världens resurser, mfl. har samma mötesfrihet och är rädda om den. Varför har ingen lyssnat på oss s.k. Nej- sägare när vi varnat och kommit med förslag hur våldsamheterna ska undvikas. Våra budskap i Seattle, Prag, Millau, Nice, etc. har dolts bakom den uppmärksamhet som bråkstakarna stulit. Ingen kan heller ha undgått att höra, i vårt land särskilt, hur vi utpekats som "huliganer". Jag har aldrig hört en fotbollspublik förväxlas med huliganer. Publiken vill se matchen spelas.

- Beror det sena uppvaknandet på vår hybris att vi, som tror oss vara det mest fredliga och demokratiska av alla nationer, inte kan drabbas av något så obehagligt?

- Eller beror det på ren okunnighet i sakfrågor. Eller är det bristande kunskap om hur debattörer och hela befolkningar ute i världen har nått mycket längre i insikt och erfarenhet i fråga om vissa grundläggande överlevnadsfrågor där dagens nyliberalistiska globalisering utgör ett växande hot?

- Eller är det så (bevara oss från den konspiratoriska tanken) att det finns maktfullkomliga särintressen som medvetet lägger locket på för att vinna personliga och/eller organisationers enskilda fördelar?

Om jag tar mig i kragen och inte väljer det bekvämaste alternativet, så tycker jag mig förstå att det rimligen är en kombination av olika orsaker som ligger bakom det hela. Visst bär regeringen ett kortsiktigt ansvar bakåt. Men den som inte bär ansvar för att ha diskriminerat opposition och demokratisk debatt omkring dagens globaliseringsfrågor kan kasta första stenen. Jag undantar inte "ja-" eller "nejsägare", landsbygds- eller storstadsbor, partier, kyrka, organisationer eller andra konstellationer. Möjligtvis skulle vi enskilda medborgare tyckas kunna belastas med en lite lättare ansvarsbörda. Men tyvärr det håller inte heller. Vi borde ha sett mer kritiskt och mer "bakom". Vi borde m.a.o. lyft på stenar för att se vad det är för fakta som göms undan från offentligheten, av vem och i vilket syfte. Vi måste till exempel fråga oss varför dreven går för att skandalisera vissa enskilda maktinnehavare i privata förehavanden - medan ännu mer skandalösa och förskingrande frihandelspolitiska beslut döljs.

Frihandelspolitiska konsekvenser har man alltsedan 1988 lekt kurrögömma med i riksdagsbesluten. De var då de första förberedelserna startade med förväntade (senare infriade) GATT-överenskommelser och EG-anpassningar(senare anslutning). Det är under den här tiden vi har byggt, eller rättare sagt raserat, vårt nya samhälle. Alla är vi påverkade, men endast för ett fåtal betyder det en materiell välfärdsökning.

Jordbruk och övriga naturbruk har med frihandel här i Norden, i EU och i hela världen påverkats till att alltmer missbruka istället för att bruka natur. Av det följer att fördelnings- och resurshushållningsfrågorna har blivit ännu mer akuta samtidigt som jordens befolkning ökar och människans miljö- och klimatpåverkan blir allt starkare. Den problematiken med de sambanden som grund har man internationellt nått mycket långt i globaliseringsdebatt och opposition. I den ekonomiska krigföringen, som pågår i hela världen, har vi svenskar stannat i diskussionen om de ekonomiska vapen som används, GMO, oro på börserna, hormoner, kalvexport, modernt baggböleri, bärindustrins utnyttjande av billig arbetskraft och dumping av bärpriser, etc. Detta utan att se sambandet med västvärldens nya metoder att helt enkelt driva kolonialiseringspolitik.

Ska våld stävjas med polisbevakning och kravallstyrkor kommer syftet med våldsverkarnas aktioner att uppfyllas - nämligen med mera och upptrappat våld. Våra budskap går förlorade om nyhetsmakarnas iver att visa häftiga inslag ger våldet ännu mera kraft och spridning. Av erfarenheter från tidigare tillfällen i år görs samtidigt "djupsinniga" analyser av reportrar och frihandelsvänner om oss, "hur kan dom hela fotbollspubliken?"

Om våldet ska minimeras måste vi med gemensamma krafter låta den kraftigt ökade opinionen "efter Seattle" göra sig hörd. Ge de olika frihandelskritiska organisationerna och nätverken möjlighet att visa sin syn och planera för seriösa seminarier, föreläsningar och även demonstrationer, men fredliga! Låt oss fylla seminarielokaler och gator med fredliga aktiva medborgare. Budskapen kommer att fylla media med vad folk är nyfikna på. Nämligen att ge förklaringar på avfolkningen och det vi ser nedmonteras lokalt och regionalt. På köpet med hjälp av internationella gäster som bjuds in kommer det att bli synligt att det är samma regler och internationella direktiv som överallt ökar klyftorna mellan rika och fattiga människor och rika och fattiga världsdelar.

För detta behövs resurser. Vi i informationsnätverket NOrdBruk har efter EU-inträdet ordnat internationella seminarier där frihandelsfrågorna och EU:s jordbrukspolitik har varit på dagordningen. Det är dyrt med långväga gäster och föreläsare. Regeringen har i våra ansträngningar att försöka sprida ökad kunskap i dessa frågor inte bidragit med en enda krona trots ansökningar och förfrågningar från oss. Jag föreslår regeringen och regionala myndigheter (skattebetalarna) och sponsorer (stora företag och LRF) att ge 10 procent, av vad det kostar att bjuda på 15 ministrarnas olika möten och förlustelser i Jämtland till frivilligorganisationer för informations- och debattmöjligheter. Det vore troligen den bästa och billigaste freds- och mötesfrihetsbevarande åtgärden - om det nu verkligen är fred man önskar - att ge medel till Bruk av Ord i Norden. Ge oss fredliga aktivister plats att synas och höras - annars blir det inte längre politiska och ekonomiska maktintressen som lägger locket på och tystar oss - utan huliganer och statsmakten som trappar upp våldet.

För NOrdBruk **Torgny Östling**

19/12 2000